

મહાત્મા શ્રી સર્યુદાસજીનો

સ્વર્ગવાસ યાને અમૃતરસ.

લક્ષ્મીરસથી અને સરસ રાગ રાગગ્રીથો ભરપુર ગાળી
અને ગરબાઓ લકત લાંડુઓ અને
નિતિપાત્ર મનુષ્યો માટે.

બનાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

જાગીરદાર અમૃતભારતી સુરજભારતી સ્વામી.
અમદાવાદ દુધાધારીની વાડી.

આવૃત્તી પહેલી.

પ્રત ૧૦૦૦

અમદાવાદ પાનકોરને નાકે મનહર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
મોતીલાલ ગણપતરામે છાપ્યું.

સંવત ૧૯૨૮.

સને ૧૯૧૧.

કિંમત અમુદ્ય.

જગત પાળક, મહા પ્રભુશ મોરલીધર મહારાજ શ્રી અને તેઓશ્રીના સુઆશ્રિત પરમ ભક્ત શિરોમણી વંદન કરવાને લાયક પરમ પવિત્ર મહાત્માજી

શ્રી આત્મારામજી શ્રી ૧૦૦૮ ની પવિત્ર સેવામાં ઠે. અમદાવાદ દરિયાપુરમાં મોરલીધર મહારાજના મંદિરમાં.

પ્રતે શેવકની પ્રાર્થના એ છે જે—શ્રીમાન વંદન કરવા લાયક, સર્વે તત્વોથી નિપુણ અત્યંત ધર્યાવાન, સમર્થ, પ્રતાપી, પુણ્યરૂપ, દયાસાગર સમદ્રષ્ટીવાન ભક્તિ સ્વરૂપ, મદાન ચક્ષુવાળા મહાત્માજી શ્રી સર્ચુદાસજી ગુરુ ભગવાનદાસજીએ પોતે અમદાવાદ દરિયાપુરમાં મોરલીધર મહારાજના મંદિરમાં આપની સાથે રહી સિદ્ધ મહાત્મા તરીકે પેહેલ કહાડી, લોક કિતર્ય કાર્યો કરી, ભક્ત જનોને ઉદ્દેશ આપી, સુધારો કરી, પોતાનું જીવન અમર કરી સ્વર્ગસ્થાને સિધાયા છે. તેઓ શ્રીની સથે ઘણા સમયથી આપનો સેહેવાસ અને ભક્તિભાવનો સંબંધ જોડાઈ હોવાથી, તેમજ આપ પણ તેઓશ્રીના સમાન સમદ્રષ્ટીવાન, અને દેવચક્ષુવાન મહાનસતા હોવાથી તેઓશ્રીની માફક તત્વજ્ઞાન રૂપ અમૃતરસથી કથમાં શ્રોતાઓને હંમેશાં આનંદ અને શાન્તિ અપો છો. એ શ્રોતાઓનાં અહો ભાગ્ય સમજી તેના મહાન ઉપકારને અર્થે આપને ગુરુ મહારાજ ગણી અત્યાનંદ પામી આ લઘુ પુસ્તક નમ્રપ્રાર્થના સાથે આપ વડિલ શ્રીની અને સ્વર્ગસ્થ મહાત્માશ્રી જાનેની પુર્ણ રીતે યાદગીરી રહેવા સાર નિસ્વાર્થ ભક્તિ વડે આપની સેવામાં અર્પણ કરૂ છું તે રિવકારી કર્તાર્ય કરીશો એજ પ્રાર્થના છે. તા. ૮-૧૨-૧૧

લી. સેવક,

એમ.એ.એસ. રવામીના પ્રણામ.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गूजरात कॅम्पस विभाग]

अनुसूचिक ३७५७

वर्गिक

पुस्तक नं. २१२५६११११ स्व. वि. से.

विषय दे. ११६

ગાયન (૧) પ્રથમ મંગળા ચરણમાં
સાખી.

ગજનંદ ગુણ ગાઇને, કરે વિચારી હામ;
તોતો ફળ સહુ પામશે, સુખી થશે સહુ હામ.
માટે નામ લઈ હવે, ગુણ ગાવા આવાર,
ગુરુ સચુદાસનો ધન્ય ધન્ય અવતાર

ગાયન (૨) રાગ પ્રભુતણું નામ લેને તુંતો પ્રાણીરે

ગુ ર તણું નામ સંભારે ને સરવેરે
રે હુ થાશે પોતાનું કામ—ગુર તણું નામ.
શ્રી શાન્તિ તણુ જે દાતારે,
સ રચુદાસજી ગુર કેહેવાતારે,
ર હ્યા અચળ લજનથી ગવાતા—ગુર તણું નામ
યુ વા વૃદ્ધ અને કોઈ બાળારે,
હા તા જોઈ ઠાકોર કે પાળારે;
સ રચુદાસની જપતા જે માળા—ગુર તણું નામ.
જી લે હરિગુણ રોજ ગવાતારે,
મ હા બોધ કથા માંહી આતારે;
હા રોહાર બહુ લોકો ભરાતા—ગુર તણું નામ.
રા મ શરણે થયા તેહ જાણીરે,
જ પવા એક સારંગ પ્રાણીરે;
કીર્તિ એવા ગુરની વખાણી—ગુર તણું નામ
જ શ પમ્યા ગુર એહ જાણારે;
ય થા લક્ષિત થકી વધી માઝારે;
જે ના જગુ મહી જશ તાજ—ગુર તણું નામ.

ગુજરાતે દિવસની દીવગીરીનું ગાયન(૩)રાકુ તારામ નમાં જાણે
 જે મરવું નથી જો.

મહારાજ સુર્યદાસજી, સ્વર્ગે ગયા જો,
 દેવ અંશ દેવતા સામાન, દેવ થયા જો.—મહારાજ [ટેક]
 ધન્ય ધન્ય આજ માસ કાલિકેને જો;
 કૃષ્ણ પક્ષ તિથિ ત્રીજ તેને ધન્ય ધન્ય જો.—મહારાજ
 સાદા ઓગણી અડસડની આવી મળીજો
 તે દિવસે ખરી ગડ આ રત્ન કળી જો.—મહારાજ
 ધન્ય ધન્ય મહારાજ ધન્ય આ ઘડી જો
 સ્વર્ગ વાસ થવા દેક આપની પડી જો—મહારાજ
 શેહેર અમદાવાદમાંથી કોહી નુર ગયું જો
 સર્વે ભક્ત ભાંડુ આપથી વિષ્ણુ થયું જો—મહારાજ
 પ્રભુ શાન્તિ દેજો સ્વર્ગવાસી તાજને જો.
 ઓવી પ્રાર્થના છે નાથ સર્વે સાથની જો—મહારાજ

ગાયન (૪) રાક. એ જન ઉપરનો.
 મહારાજ સુર્યદાસને સંભારીજો જો
 જેના બોધ ઉડા અંતરે ત્રિચારીજો જો—મહારાજ
 સત્ય ગુણથી ભરેલ જે ગુરૂ થયા જો
 ભક્ત ભાંડુને છેડી એ સ્વર્ગે ગયા જો—મહારાજ
 ધન્ય ધન્ય વાણી મહારાજ સાંભરે જો
 મુખ કે મણી તે સાંભળી ચિતે ધરે જો—મહારાજ

ખોધ દેઇ ક્રોધ સર્વના સમાવીયા ને.

લકત ભાંડુ જેના હૃદયને એ ભાવીયા ને—મહારાજ

દૂર બુદ્ધિના મનુષ્યને સુધારીયા ને

રંક રાય બેડે એક સરખા ધારીયા ને—મહારાજ

ગુરુ ગુણ શું વિનવીએ અમે મુખે ને

એક રત્ન સમ અવતર્યા જે માતૃ કુખે ને—મહારાજ

અમદાવાદ શેહેર માંહી કયા આપની ને

સુણી તેણે ખોઇ બુદ્ધિ બધી પાપની ને—મહારાજ

એના શાન્તિ દાતા સ્વર્ગ સુખ પામીયા ને

જેના જન્મમાંહી જશ અતિ જામીયા ને—મહારાજ

ગાયન (૫)

રાડ. લલિતછંદની દેશીનો.

અરેરે હે પ્રભુ આમ શું કર્યું, અડસડ સાલનું વર્ષ કયાં મળ્યું

માસ કાર્તિક પક્ષ કૃષ્ણને ત્રીજ એ દિને આ મૃત ઢળ્યું.

ગુરુ ગયા ગુરુવારે રે તે દીને કંઈ ના અમે કળ્યું

દીન ગપોરના વખત માંહી જે ગુરુ અંગતે અગ્નીમાં જળ્યું

અરેરે હે વિભુ આમ શું કર્યું રત્ન કિંમતી જે ખરૂં હ્યું.

લકત ભાંડુનું શાન્તિ સ્થાન તે, શાન્તિ સ્થાનને તેજ હિંબુ કર્યું.

ધર્મ સ્તંભ બે શાન્તિ સ્થાનમાં, તેડમાં પ્રભુ આશુઆદ્યું

એક નેત્ર તે નેત્રમાં નહિ, એમ કહેવતે કથનીમાં કયું.

તેડ જાણીને શ્રી હરિ હવે, આણજ્યો દયા શુ ઘણું કહું.

ધર્મ સ્તંભને આરોગ્ય રાખજે, એમ વિનતિ કરે અતિ સહુ

વિશ્વના પતિ ગંડન છે ગતિ, અમ બાપની મુંઝાયછે મતિ;

માટે રે વિભુ આપું ના કરો, અર્જ બાંખોની ઉરમાં ધરો.

સાખી.

અરજ છે સદુ સાથની, લેજે પ્રિયે હાથ;
 શાંન્તિ સર્યુદાસને, દેજે હે દિનનાથ.
 વળી શાંન્તિ દયો સર્વને, ગુરુપદ આત્મારામ;
 ગાદી પર તપજે અતિ, મોરગ્રીધરને ધામ.

ગાયન (૧) રાક. હારગીત છંદની દેશીને.
 રૂડુ શેહેર અમદાવાદ જે, પ્રખ્યત છે સોદામણું;
 તે શેહેરમાં દરિયાપુરે, મંદિર પણ શોભે ઘણું.
 મંદિર મોરગ્રીધર તાણું ત્યાં દેવ બહુ દિવી રહ્યા;
 મહારાજ સર્યુદાસજી જે મહાત્મા પણ ત્યાં થયા. [૧]
 તે નામને સંભારતાં સદુ પાપ નાશી જાય છે;
 પણ દેહ તે સ્વર્ગે જવાથી લકત દુઃખીયા થાય છે.
 શુભ નામની શરૂઆતથી રળીયાત સદુ રૂદયે થયા
 સદુ શ્રેવકો વિનાત કરે જે દેવની હોજી દયા. [૨]
 કડવા કુળે કાયા ધરી પણ મન વિષે મીઠાશ જે
 સંભારતાં સેહેવાય નહિં એવીજ રહેણી ખાસ તે
 ગુરુ ગયા સ્વર્ગે થકી અરજ કરો અવિનાશને;
 વૈકુંઠમાં શાંન્તિ હજે, શ્રી ગુરુ સર્યુદાસને. [૩]
 એક અંગૂ જે અદ્ભુત યોગી એજ આ શેહેરે થયા
 સૌં લકત લાંન્ડુ સાથને બહુ બોધ દઈ સ્વર્ગે ગયા.
 તે લકત જન દુઃખીયાં અતિ સંભારતાં આવાસને
 વૈકુંઠમાં શાંન્તિ હજે, શ્રી ગુરુ સર્યુદાસને. (૪)
 સુશીલ પ્રતાપી શાંન્તિસાગર નમ્ર પુરા લકત જે

બિરાજતા દરિયાપુરે શ્રી ભક્ત જનના તખ્ત તે
શુભ સમયમાં બહુ બોધ દઈ કાઢી સહુ કચાશને
વૈકુંઠમાં શાન્તિ હજો, શ્રી ગુરૂ સર્યુદાસને. [૫]

પરદુઃખ દેખી દિલ તપે દિલ થઈ ઉદારદયા ધરે
તે દુઃખીયાનું દુઃખ કાઢી શાન્તિ તેને બહુ કરે
આપી ભુખ્યાને અંન દાન, હરે ક્ષુધાપી પાસને
વૈકુંઠમાં શાન્તિ હજો, શ્રી ગુરૂ સર્યુદાસને. [૬]

દારો પરે દુઃખીયા દીઠા જે જે નરોકે દેહતે
ભલે રંઠ હો કે રંચ હો ઉતાપ બણ્યા એહતે.
નાના અને મોટા સહુ, સરખા હતા એ ખાસને
વૈકુંઠમાં શાન્તિ હજો, શ્રી ગુરૂ સર્યુદાસને. (૭)

જોયા નહિં આવા પ્રતાપી ભક્તજન શિરોમણી
આ અવસરે આવી મળીજે ખોટ ગુરૂ તણી
બહુ પ્રેમ ભક્તિ જેહની તે નેમધારી વાસને
વૈકુંઠમાં શાન્તિ હજો, શ્રી ગુરૂ સર્યુદાસને. (૮)

આ શેહેરને પરદેશમાં કિર્તી અતી ગાળ રહી
ગુરૂતણા સિંહાસને, મુર્તિ અમારી ગુંમ દઈ
માટે અમો સહુ યાચીએ, શોભાવજો આ વાસને;
વૈકુંઠમાં શાન્તિ હજો, શ્રી ગુરૂ સર્યુદાસને. (૯)

છેદવે વિનવીએ શ્રી હરી, અમ દાસ પરમરણ કરી
કરજો કંઠે જોડ કે, ગુરૂ મળે અમને ફરી
એ અન્ય જન્મે જરૂર મળજો, એમ આશા દાસને
વૈકુંઠમાં શાન્તિ હજો, શ્રી ગુરૂ સર્યુદાસને. (૧૦)

ગાયન (૭) રાહ. ઓધવજી સંદેશો કેહેજ્યો શ્યામને
હે સદ ગુરજી શું છોડીને આદ્યા ગયા
અમને તજીને સ્વર્ગે ગયા મહારાજને
હોનીરે સંગાથે પોથી વાંચશો.

શોભાવ્યું છે ધ.મ.અને શુભ નામ ને—સદગુરજી

હે તમ ગએ તો દુઃખી આ સહુ સાથે

આવું ઘટે નહિં તમને પ્રાણાધારને

લક્ષ્મી જનોનાં હૃદય અતિ અકળાય છે

તમો વિનાતો બેઠક ખાવા ધાય ને—સદગુરજી શું

હે ખોટ પડી છે આપની અમદાવાદમાં

દરિયાપુરમાં મહાન કથા કેહેવાય ને

તે શ્રોતાજન વિયોગથી દુઃખીયા થયા

પણ નવ આણી મેહર ગુર મહારાજ ને—સદગુરજી શું

હે બોધ દઈને કોધ સમાવ્યા જન તણા

અમૃત વાણી આપી ટાળ્યા તાપ ને

ભુખ્યાને તરસ્યાના પાળક કયાં ગયા.

એ લોકો બહુ વાટ જીએ મહારાજ ને—સદગુરજી શું

હે સંભારીને રૂઢન કરે નર નારીઓ

ખાંણુ વાગેલાં વચન તણાં મહારાજ ને

એ વચનો સંભારી સહુ ધ્રુશકે રૂએ.

પણ નવ આણી લેશ દયા મહારાજ ને—સદગુરજી શું

હે દેશ અને પરદેશ મહીં પ્રખ્યાત છે

સાંભળતાં સહુ દુઃખી થશે દિલ સાથ ને

એવોરે ભક્તિ રસ ભુજવી કયાં ગયા

તરછોડયાં શું અમને ગુરૂ મહારાજ જો-સદગુરૂ શું.
 હે વહાલા ગુરૂ અમર તમે તો અહિં થયા
 સ્વર્ગ તણું સુખ ભોગવા મહારાજ જો
 ભકિતરૂપ હથિઆરો બાંધીને ગયા
 વિસાર્યા સહુ શેવકને મહારાજ જો-સદગુરૂ શું
 હે છેવટમાં પ્રભુ શિષ્યો કહેછે એટલું
 દાસ તમારા આશ ધરે ઉર માંહ જો
 સ્વામીની આ અરજી ઉરમાં ધારજો
 બહાર કરજો અંત સમે પ્રભુ આપજો-સદગુરૂ શું
 સાખી.

ગુરૂ સ્વર્ગે પહોંચી ગયા, પણ ગુરૂ આત્મારામ
 આયુષ દીર્ઘ વધારજો, એ આશા છે રામ

પ્રકાર ૨ જો.

(૧) ઇશ્વર પ્રતે સ્તુતિ.

જય જય જય જય સુખકારી.....હું શરણ ચહુ મોરારી
 પ્રભુ અકળ ગતિ છે તહારી, શુ ગુણ વિનવું ગિરધારી
 હું ખરે બન્યો જન્મળી, આવારણ દેને યાળી;
 દિન દાસ તણું કૃત લાળી, જગ પાળક સે સંભાળી
 સાખી.

માયા ખૂરીમાં પડ્યો, ભવ સિંધુની માંહ
 શરણ તારૂ લેઈ તરૂ, એવી કરજો છાંય.
 જય તારક, સારક, ખમર, પાળક, (૨). પુરૂષોત્તમ ભગવાન
 વિનાયક જયજય

લકત તણાં હુઃખ કપવાં, એ છે તારી ટેવ;
 જગત દધીનાં પ્રાણીયો, કરે તાહારો સેવ
 જ્ય જગપતિ, કૃપા અતિ, કરી શુભ મતિ દે (૨) વિશ્વ
 તણા આધાર સ્વામી જ્ય જ્ય

નરસૈયો સુરઢાસને, અમરીષ આદિ દેહ
 અપાવની મીરાં અને, શવરી તારી તેહ
 જ્ય અંતરયામી, છો સુખયામી (૨) પાગક પોતે છો મહા
 નામી-જ્ય જ્ય

શ્રી હરિલકતો તથા સત્વ ગુણી મહાત્માઓના કલ્યાણાર્થે
 ગરબો (૨)

રાહ વટ સાવિત્રી વૃત આજ પુરણકરીએરે.

સૌ ચલો સંગે આજ, સત સંગ કરીએરે

મળ્યો રૂઢો મનુષ્ય અવતાર સફળ તે કરીએરે....ટેક

કરે વેદ શાસ્ત્ર પોકાર સત સંગ કરજ્યોરે

લેઈ રૂઢ પ્રભુનું નામ, લવ દધી તરજ્યોરે

આ દેહનોરે લડંસો ન કરીએ

આળસ અંગે જરી નવ ધરીએ

જોતા જોતામાં જવું છે આત્મીરે,

હાથ મુંઠીએ ખાતી

સાખી.

મંદિર ઝરૂખાં માંગીયાં, પુત્ર ધન પરીવાર

સાથે કામ આવે નહિં, માત તાત કે નાર....સૌ ચાલો

સાથે આવે પુન્યને પાપ દિલમાં કરવુંરે

એવું ધારી અંગે આજ દાનજ કરવુંરે

રિતી આ વૃતતણી સાચવો તમે

માયાના કંદને શું ફેરવી લમે

જુઓ જુકિત છે એક રચેત્રીરે

માયા બંધની થેત્રી

જુકો જગનો સંચ છે જુકો વેડેવો ભાર

જુકો માયા માંણવી, જુકો માયા સાર...મૌ યાત્રો

મઠે માયાનો વિસ્તાર શું વિનવીએરે

મુદગધને માથે માર તે શીઃ ખપીએરે

પરમારથમાં પ્રિતીજ કરીએ

મુખડામાં પ્રભુ નામજ ધરીએ

વાગભારતીની દાદ માનીરે

મનના મુકો દીવાની.....મૌ યાત્રો

ગરબો (૩) રાક. પુનેમ ચાંદની ખીડી પુરી અહિરે

આવો અવસર ફરી મળ્યો નહિરે

તેને કરી લ્યો સુ મનથી વિચાર

હોતે હરીને લગુ લ્યો પ્રાણી ભાવથીરે.....(ટેક)

મળ્યો પારસમણીને ખોતા નહિરે

જુકો જોઈને માયા કેરો કંદ.....હોતે હરિને.

સાખી

બાજીગરનો ખેત્ર આ, જુકો છે નિરધાર

મૃગજળ તદ્દવંત બાણીને, ધરજ્યો પ્રમુથી પ્યાર

પ્રિતે ગાઇ લ્યો ગુણ ગોવિંદનારે

ફરી મળે નહિ આવો ફડો દાવ.....હોતે હરિને.

સંસાર સમુદ્ર અથાગ છે, કોઇ ન પામે પાર

નામજ ન્હાવે જો ચઢે, ઉતરશે ભવ પાર
આ અવસર સરસ મળ્યો અહીંરે.

માટે કરી હયો સુ મનથી કરાર.....હેતે હરિને.

નામ શિરોમણી જગતમાં, વેડ પુરણ શ્રુતિ સાર
શ્રવણ કરો સુખ પામવા, લક્ષિત ખાંડા ધાર
કરજ્યો કરમ તણાં દુઃખ કાપવારે
નહિં તો રજીજશે અધવચ બહાર ....હેતે હરિને.

બુઢો જગનો ભાર છે, બુઢી માયા ધાર
બુઢું સાચું જે કરે, તે ખાવાને માર
એવું નકકી જાણો જીવન તણું ફળ એક છેરે.
લક્ષિત કરવી તનથી તેજ તર્યાનું ન્હાવ.....હેતે હરિને
રામ નામ શુભ કામથી, નહિ પામો કોઈ હાર
વાગભરતી વિનવે, ધરજ્યો હૃદય મોઝાર.

કહુ આજસ ન કરશે અન્નણથીરે
મુકી દેજો પ્રાણી મન અહંકાર.....હેતે હરિને.

ગરબો (૪) રાહ રૂડી રડી આગી રાત રૂડી રડી આગી રાત.

મળ્યે મનુષ્ય અવતાર, (૨) ઠાણો શું કાઢે પ્રાણી લોકમાં,
કર્મ મલમાં વિચાર (૨) મોડયો શું ફેદે મુરખ ફેકમાં (ટેક)
મળે લે ફિકનું સુખ આંખ (૨) લગત જીવન રહે તનમાંદ્ય (૨)
આ મોડયો શું ફેદે મુરખ ફેકમાં.....મળ્યો.

સાખી.

આવો આ અવસર મળ્યો, મણી સરખો તે જાય;
સમજીતો સમજી જશે, પણ પામર ગોથાં ખાય
માટે મન મુરખા જાણી લે જાગી,

પ્રભુને લજમન માયાને તાગો.....મળ્યો.

દ્વિગીરી આ દુઃખ તણી, મુક્ત થવા લજ્યનાથ,
માયાને જુઠ જાણજે; કુંચી છે તુજ હાથ.

થવા ગતી મતિ ઉર આણી લે પ્રાણી;
જવા સમ સત્ય નથી બીજું લે જાણી.....મળ્યો.

માયા દુઃખ અવનિ ઘણું, વણ સમજે કયમ જાય
અંધારે મયા તણ, દિપકથી દુર થાય.
માટે કર્ય સતસંગ સાધુનો જાણી;
દયા નિતિ ધૈર્ય ધર ઉલટ આણી.....મળ્યો.

કુંગર સમ ખજાનને, ઝાઝી લાગે વાર;
પણ જ્ઞાનીને જ્ઞાનથી, પગમાં આવે ખાર.
માટે ચેતીત્રે આજ (ર) શોભે શી ઠગણી માયા ડોકમાં.
નથી માયામાં સાર (ર) ઘાડીશું વિનવું ગણના પોકનાં. મળ્યો.

સુંદર ઘર સારૂ મળ્યું, વામ કરે જન કોય;
શુદ્ધ તત્ત્વ એળે ગયું; શું ચેત્યો નડિં તોય.
શીઠ ગુચાઓરે, પ્યારાજી શીઠ ગુચાઓરે,

માણીશું માયાને હરખો છે તનમા.
જુઠુંએ જાણોરે; પ્યારાજી મારાજુઠું એ જાણોરે.

માયાના પાસામાં, કાયાને નાકક(ર)કરમળાઓરે...મળ્યો.

જેજે જખના મારતું કરતો કુડાં કામ;
રામનામ સત્ય જાણજે, તે વણ જુઠું ડામ.

ઝીત કરજે આ વાર (ર) સાચી સુરવિરની ભક્તિ કોકમાં.
મણી એળે દયા જાય. (ર) વિનવેશ્વામી અ.ગ્રાણેગોકમાંમળ્યો.

ગરબો (૫) રાહ વરસે વરસાદ ઝરમર.

ધરો મનમાંતો અરરર—(૨)

રસનાએ રટો રામ રરરર

છોડો મનની આંટી સરરરર—(૨)

માંથે કાળ લમે છે કરરર—રેક....ધરો મનમાંતો. (ટક)

સાખી.

નારાયણ શુભ નામ છે જુહુ જગતનું કામ.

દામ મેળવ્યા હામથી પણ નવ પ્રિછયા રામ.

પ્રાણી એવા મુરખ કેમ થઈયે; પ્રભુ પ્રીતે લજ સુખ લઈએ.

ઠહાલા એક પ્રભુ તણા શુભ ગાઈએ—રેક....ધરો મનમાંતો.

જુહુ છે સુખ જગતનું જુહુ ધરને કામ;

જુહા જગના સંચથી; નહિ સરશે શુભકામ.

માટે લજલે મુરખા લાવથી રહેજ તરીશ રૂડા નાવથી.

ઠહાલા પ્રાણી તરવાનું છે આ દાવથી—રેક....ધરો મનમાંતો.

માયાં છે બહુ કારમી, જાણે સહુ સંસાર

કાગભારતી વિનવે, દિન થઇ વારંવાર.

માટે ભુલીશ નહિં તું. પ્રાણીયા,

નામ સ્મરીલે દાવ શુભ જાણીઆં.

ઠહાલા પછી પાછળ થશે ધુળધાણીઆ—રેક....ધરો મનમાં.

ગાયન (૬) રાહ બુલબુલની દેશીનો.

પ્રભુ છું બાળ તારો હું, ખરો મમ તોત ઠહાલો તું

રહુ છું નામ ખ્યારા હું, ભરંસો એક તું તું તું....(ટક)

સાખી.

શી રીતે આ ભવ મહીં, સહેજ સુધારો થાય;
 કયા માયા નવ તજે, તો દુઃખ કયાંથી જાય.
 ખરું શું સુખ આ ભવનું, સમે નહિં પાપ જે ઢવનું
 નથી આ દેહની અશા, મળે નહિં સાથ કો ખ.શા....પ્રભુજી
 સાગરમાં સાચો સગો, હે ઠંડાલા મમ તુજ
 ભવ દધીમાં તું સત્ય છે, રટણ રટુ પ્રિય હુંજ
 અરેખર નાથ છો જેઝી, ખરી પળ આવશે છેઝી.
 મળે નહિં સાથ કો મારો, મળે ત્યાં આશરો ત્હારો..પ્રભુજી
 માય! મુમતા મોહને, સગુ સંબંધી સાથ;
 છેદઝી પળ જાતા સમે, નહિં આવે કો હાથ.
 ખરી પળ પામવી પ્રિતે, તજે કયમ જાણીને ચિતે;
 ટળે નહિં તાપ તે પળના, મળે નહિં સાથ કોમળના...પ્રભુજી.
 મોઝા છો મમનાથજી અરજ સ્વિકારો આજ
 વાગમારતી વિનવે, હર્દય ધરો શિરતાજ.
 તમે પ્રભુ સ્હાયતા કરજો; પ્રભુ મમતાપ સહુ હરજો.
 કહુ હું કચ્છરી સ્વામી, ધરો ઉર આપ છો નામી....પ્રભુજી.

ગાયન (૭) રાહ. ખુલખુલની ફેશીનો

અરે આશી દશા મારી પ્રભુ તારી ગતિ ન્યારી
 થયો હુંદે દુઃખી ભારી, ગયો ભવ હું બધો હારી.

સાખી.

જોગી લોગી સહુ, ચહે, શુભ થાવા મસંતાથ;
 પણ સરિતાથી જે તરે, ભીડે જો ભડંબાથ.
 અરે હું શું કરૂં સારૂં, થકી ખુલ્લે ભવિષ્ય મરૂં

ખરે હું આ તકે હાર્યો, નથી મધનો મુરખ માર્યો. અરેઆ
મરણ સમય મળશે નહિ, કે મુજને પ્રભુ સાથ.
પુણ્ય પાપના સંચની, દોરા મમતુજ હાથ.

ફરી આશી મતિ મારી, વરી મુજને આ નાદારી
ચિતે ચિંતા નથી ધારી થકી હતો ગયો હારી....અરેઆ

સાગરના શુભ સુખમાં, તરશ્યો પ્રાણી જાય;
જહુ સુખ લેવા જોળતાં, શંખે હાથ ભરાય.
એવી માયા ગણે પ્યારી, થકી લકિત જે વિસારી;
ધરી આશા અરે તારી, પછી ક્યાંથી મળે ખારી....અરેઆ

તોપણ હું છું દાસ જે, હે જગ કેરા રાય
અપરાધો નવ લેખીને કરજે મુજને સ્થાય
નથી કે આશ મન ધારી, ખરી આશા પ્રભુ તારી
રતુ પ્રેમે હું આવારી, શરણ તારે હું મોરારી.....અરે આશી
આશા રાખી આપની, કરીશ તુજથી નાથ
વાગભારતી દાસ કેહે ગૃહણ કરજે હાથ.

અન્યથા છે પ્રભુ શક્તિ, જાણે નહીં કેાંએ યુક્તિ.
ધરી આશા કરે લકિત, જનો તેને તું દે મુક્તિ.....અરેઆશી
સમાપ્ત.

શ્રેષ્ઠ કંતારી સ્વામીને મળો. ૬૬૬

પોતાનાં લવિષ્યનો વરતારો, સુખ, દુખ, એક બીજને
જનાવ, અણ પતાવ, આયુષ, અને પુત્ર પુત્રાદીક થશે કે નહીં?
તેમ સંનું સુખ પુરૂષને, અને પુરૂષનું સુખ સ્ત્રીને, મળશે કે
નહીં? વગેરે વગેરે પુત્ર સા દીવાની માફક દર્શવી આપનાર.
એમ. એ. એસ. સ્વામી.

૬. સ્વામીનારાયણના મંત્ર પાસે ખગોળ વિદ્યાની આશીસ. અમદાવાદ.

